

1428
ช.1

ห้องสมุด
ด้านล่าง อ. จอยนั้น

24 ต.ค. 2540

เอกสารวิชาการปีที่ 9/2540

Technical paper No. 9/2540

การเพาะพันธุ์บลากาเรตในบ่อซิ เมนต์ ไซยาซ
อัตราปล่อยบลากา เพศผู้และ เพศ เมียต่างกัน
Breeding of Giant Gourami,
Osphronemus goramy Lacepede in
Cement Tanks at Different Sex Ratio.

กองประมงน้ำจืด

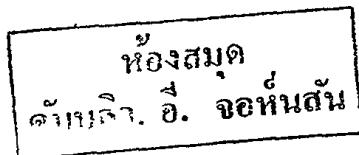
Inland Fisheries Division

กรมประมง

Department of Fisheries

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

Ministry of Agriculture and Cooperatives

24 ก.ย. 2540

การเพาะพันธุ์ปลาคราดในบ่อชี เมนต์ จ.อย่าซ
ศัตร้าบส์อยปลากะเบกซึ่และกะเบกเมียต่างกัน
Breeding of Giant Gourami,
Oosphronemus goramy Lacepede in
Cement Tanks at Different Sex Ratio.

นายวัฒนา ธรรมานันน 148
Mr. Wattana Thawornnan
#1

สถาบันประมงป่าจดแห่งทวีปเอเชีย	Pichit Inland Fisheries
อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร	Muang, Pichit
66000	66000
โทรศัพท์ (056) 611309	Tel. (056) 611309
โทรสาร (056) 611309	Fax (056) 611309

ทะเบียนวิจัยเลขที่ 39-12128-1301-056-072

บทสรุป

การศึกษานี้ได้ทดลองเพาะพันธุ์กลาแรกในป้อซ เมนต์บานด์ 80 คร.ม. โดยใช้ อัตราส่วนเพชร : เพชรเมีย = 1:1(9:9) และ 1:2(6:12) เก็บรังวงไว้ทุกวันเป็นเวลา 6 เดือน พนวานปลาแรกมีจำนวนรังวงไว้สูงสุดในเดือนมิถุนายน (7.0 ± 1.22 รัง และ 5.0 ± 0.82 รังตามลำดับ) สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) เทียบกับจำนวนรังวงไว้เดือนสิงหาคม (2.0 ± 0.82 และ 2.5 ± 0.29 รังตามลำดับ) รังวงไว้ปลาแรกเหลือรังที่เก็บจากชุดการทดลองที่ใช้อัตราส่วนเพชร 1:1 มีจำนวนไว้เฉลี่ย ($7,445 \pm 281$ พอง) สูง กว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) เทียบกับชุดการทดลองที่ใช้อัตราส่วนเพชร 1:2 ($6,356 \pm 288$ พอง) อายุang ไว้เพชรฟักของไว้ปลาแรกมีค่าใกล้เคียงกันในห้อง 2 ชุดการ ทดลอง (75.64 ± 8.87 และ 85.51 ± 1.64 % ตามลำดับ) เมื่อคำนวณผลผลิตปลาแรก โดยรวม/ป้อ/แม่ พนวานอัตราส่วนเพชร 1:1 มีจำนวนรังวงไว้ 2.66 ± 0.09 รัง, จำนวนไว้ $20,060 \pm 1,454$ พองและมูลค่าปลา $15,507 \pm 2,540$ ตัว มีต้นทุนต่อสูตรเฉลี่ย 0.07 บาท/ ตัว มีกำไร 0.13 บาท/ตัว สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) เทียบกับชุดที่ใช้อัตรา ส่วนเพชร 1:2 ที่มีจำนวนรังวงไว้ 1.56 ± 0.22 รัง จำนวนไว้ $9,932 \pm 1,415$ พอง และมูลค่าปลา $8,530 \pm 1,320$ ตัว มีต้นทุนเฉลี่ย 0.09 บาท/ตัว มีกำไร 0.11 บาท/ตัว ดัง นั้นอัตราส่วนเพชรที่เหมาะสมในการเพาะพันธุ์กลาแรก ในการศึกษานี้คือ 1:1

Abstract

The present study was aimed to investigated sex ratio of *Oosphronemus goramy* Lacepede propagation in cement tanks (80 m^2). The fish were randomly released at male : female sex ratio of 1 : 1 (9 : 9) and 1 : 2 (6 : 12) 4 tanks/treatment. The fish were allowed to spawn naturally. Spawning results were collected daily for 6 months. The results showed that the fish in both treatments had maximum laying nest in March (7.0 ± 1.22 and 5.0 ± 0.82 nest) which was significantly ($P<0.05$) higher than that of in August (2.0 ± 0.82 and 2.5 ± 0.29 nest). Average numbers of egg/nest of 1 : 1 sex ratio ($7,445 \pm 281$ eggs) was significantly ($P<0.05$) higher than that of 1 : 2 sex ratio ($6,356 \pm 288$ eggs). However, survival rate of 3 day old fry of 1:1 ($75.64 \pm 8.87\%$) and 1 : 2 ($85.5 \pm 1.64\%$) were similar. When computed data to be production of the fish/tank/female, the 1 : 1 had 2.66 ± 0.09 laying nests, $20,060 \pm 1,454$ egg and $15,507 \pm 2,540$ fry with lowest investment cost of 0.07 Baht/fry/each period to get the profit of a fry was 0.13 Baht which were significantly ($P<0.05$) higher than those of 1.56 ± 0.22 laying nests, $9,932 \pm 1,415$ eggs and $8,530 \pm 1,320$ fry with investment cost of 0.09 Baht/fry/each period to get the profit of a fry was 0.11 Baht of the 1 : 2 sex ratio. Therefore, the appropriate sex ratio for propagation the fish in this study was 1:1 .

สารบัญ	(1)
	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(2)
ค่าดำเนินการ	1
ข้อตุ้ยประยงค์	2
การศึกษาจากเอกสาร	2
อุปกรณ์และวิธีการ	5
ผลการทดลอง	8
รีจาร์ด์ผลการทดลอง	18
สรุปผลการทดลอง	20
ข้อเสนอแนะ	20
เอกสารอ้างอิง	21
ภาคผนวก	24

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนรังวางไข่ปลาแรคเพลส เหือนในป้อชี เมนต์บนาด 80 คร.ม. เมื่อป้อนอยพอยฟันธูร์ในชั้ตราส่วน เพศต่างกัน	9
2 จำนวนไข่ปลาแรค เนสี่ยต่อรัง เมื่อเพาะในป้อชี เมนต์บนาด 80 คร.ม. โดยใช้ชั้ตราการป้อนอยปลา เพศตู้ : เพศเมียต่างกัน	11
3 ชั้ตราการฟักของปลาแรคในป้อชี เมนต์บนาด 80 คร.ม. เมื่อป้อนอยพอยฟันธูร์ในชั้ตราส่วน เพศต่างกัน	12
4 ผลผลิตปลาแรคที่เพาะในป้อชี เมนต์บนาด 80 คร.ม. เป็นเวลา 6 เดือนใช้ ชั้ตราส่วน เพศตู้ : เพศเมียต่างกัน	14
5 ผลผลิตปลาแรคโดยเฉลี่ยต่อเม็ดที่ได้จากการเพาะในป้อชี เมนต์บนาดโดยใช้ชั้ตรา ส่วน เพศตู้ : เพศเมียต่างกัน	15
6 เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตลูกปลาแรคที่ได้จากการเพาะฟันธูร์โดยใช้ปลา เพศตู้ และปลา เพศ เมียต่างกัน	17

ตารางผนวกที่

1 วิเคราะห์ว่า เรียนซึ่งของจำนวนรังวางไข่ปลาแรคที่เก็บรวมไว้ในแต่ละ เหือน ในชุดการทดลองที่ป้อนอยปลา เพศตู้ : เพศเมีย 1:1	25
2 วิเคราะห์ว่า เรียนซึ่งของจำนวนรังวางไข่ปลาแรคที่เก็บรวมไว้ในแต่ละ เหือน ในชุดการทดลองที่ป้อนอยปลา เพศตู้ : เพศเมีย 1:2	25

การเพาะพันธุ์กล้าсадช์ในป้องกันเมืองที่ ๗โดยใช้หัวตราชากป้องกันกล้าсадช์และเมืองทางตอน

Breeding of Giant Gourami, *Osphronemus goramy* Lacepede in
Cement Tanks at Different Sex Ratio.

רשות

វិធីប្រាជសង្គ

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการวางแผนไปของปลาแรดในป้อชี เมนที
  2. เพื่อทราบปรัมมาณ์ไป และอัตราการหักออกเป็นตัวของปลาแรด
  3. ศึกษาชีวประสาทเม็ดที่เหมาะสมในการเพาะพันธุ์ปลาแรด

การศึกษาฯ เอกสาร

สกุลและอนุกรมวิธานและสกุลและทางชีววิทยา

อนุกรรมวิชานของฟลาร์ดจาแยนกตาม Bond (1979) หงษ์

Phylum Chordata
Class Osteichthys
Order Perciformes
Family Anabantidae
Genus Osphronemus
Species goramy (Lacepede)

ສັກຍະພະທ່າວ່າປ່ປລາແຮດເປັນປລານນາດໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນວັງສປປລາໜົມ ປລາຖຸກອະນິດທີ່ອູ້ໃນງານສັນນິຈະດ້ອງມີວ່າຍະຕີ ເສຍ ເພື່ອຂ້າຍໃນກາರຫາຍໃຈ ຈຶ່ງສາມາຮອດອາຄີຍອູ້ໃນນ້ຳທີ່ມີອອກໃຈເນັ້ນຕ່າງໆ ໄດ້ ປ່ປລາແຮດມີລາດວັນແບບຫຼ້າງ ຜ້າວເສັກ ແນວມໜ່າວັດ ກະຮູກແກ້ນມີຂອບເມືນຈັກ, ເມື່ອເຂົາມີອັນຈະຮູ້ສັກສາກສັກຍະພະຂອງເກົສັດຄລາຍ ເກົສັດປລາໜົມ ຄຽນທັງລະຄຽບກັນມີກ້າວາ ເປັນທໍານາມແພື່ງ ຄຽບອົກມີນາດເສັກຄຽບທີ່ອັງເປົ່າຍັນແປລົງງຽບຮ່າງໄປເປັນວ່າຍະຫຸ້ຍ່າຍສົມຜູສ ຝຽບຮ່າງເປັນເສັນເຮົາຍາວຈາດໄຄນຄຽນຫາງປ່ປລາແຮດມີສີສັນແຕກຕ່າງກັນທຸນນາດແລະອາຍຸຂອງປປລາຂອງ ຂໍາດາເສັກຄວາມຍາວ 5-7 ເຫັນທີມເຕີຣ ມແກນສີຄາພາດຂວາງລາດວ້າງລະ 8-10 ແດນ ມີຈຸດສົດທໍາໄຄນຫາງຫ້າງລະຈຸດ ເມື່ອປລາມີນນາດໃຫຍ່ຢັ້ງສຂອງລາດວັນນະຈະ ເປົ່າຍັນເປັນສິນຕາລ ສ້ານສ້າງ ເປັນສຶກສາວເຈັນແກນເຫັນໂອງ ກາຮງວາງໄປ່ນອງປ່ປລາ ຮິນມີເແດກຕ່າງໆໄຟຈາກປລາຊືດອັນ ສອປລາແຮດຈະໃຊ້ກິ່ງນີ້ ວິຊີ່ສີຂະແລະກັນນີ້ໃນນ້າມາສານ ເປັນຮັກຄລາຍ

รังนก ใช้ปลาเรตมีขบวนด้วย มีสีเหลือง มีในพืชมากท่าให้ไข่ปลาลอยเป็นๆ (วันเสีย, 2535) ปลาแรดเริ่มน้ำใช้และเป็นเชือกเมื่อมอ้ายได้ 2 ปี 7 เดือน มีน้ำหนักประมาณ 1.2-1.5 กิโลกรัม ปลาแรดตัวผู้จะสังเกตุได้ง่ายในฤดูกาลสมพันธุ์วางไข่ ตัวปลาจะมีนกสีแดงที่หน้าหาง ส่วนปลาแรดตัวเมียจะมีรุคสีดาหรือคราม (กิจจา ใจเย็น, 2508; Pillay, 1990) ปลาแรดจะวางไข่ในน้ำเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนกันยายน (Ukkatawewat, 1980) ปลาแรดเป็นปลาที่มีพฤติกรรมมีค่าของตัวตัว และสร้างรังวางไข่ โดยปลาตัวผู้จะเริ่มสร้างรังตามศักดิ์สิทธิ์วางไข่ มาสานเป็นรูปทรงกลมหรือทรงกระบอกมีขบวนด้านหลังสูงกว่าด้านหน้าดีเด่น กิจกรรมพิเศษที่มีสักษะคือการรังนก กายบอดรังมีสักษะพิเศษ แต่ด้านบนเป็นโพรงบุ้งด้วยรากหรือพันธุ์ไม้เข้าออกบุ้ง เมื่อปลาตัวผู้ส่วนวางไข่ได้ประมาณ 2 ใน 3 ส่วนของรัง ปลาตัวผู้จะออกไข่ไปเสียก่อนสู่ กับปลาตัวเมียที่มีไข่แต่ให้เข้ามาช่วยกันสร้างรังต่อจนเสร็จ โดยปลาแรดจะใช้เวลาในการสร้างรังประมาณ 4-7 วัน รังปลาตัวส่วนวางไข่แล้วจะมีปากรังอยู่ทางด้านล่างปากรังมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 10 เซนติเมตร จากนั้นปลาแรดตัวผู้จะเริ่มการผสมพันธุ์ที่บริเวณที่รังที่สร้างขึ้น โดยใช้ ลักษณะร่องส่วนห้องของปลาร้า เมีย พิรุณกับปลาน้ำเข้าออกตามสมบูรณ์ที่ไหลออกมาร้าห้อง ปลาร้าเมีย ใช้ปลาเรตเป็นไข่ที่มีไข่มาก (Oil globules) ไข่จะถูกผลิตเป็นลักษณะไข่ต่อต่อในรัง (กิจจา, 2508 ; Berra, 1981) ประวัติ และลักษณะ (2533) กล่าวว่าการเพาะพันธุ์ปลาเรตโดยวิธีธรรมชาติในแปลดินน้ำ บ่อคิดความมีขบวนดัดตั้งแต่ 1-2 ปี ต่อ ตัวร้าส่วนตัวผู้ต่อตัวเมีย ต่อ 1:1 หรือ 1:2 โดยปีสอย 100-150 ตัวต่อไร่ ปลาแรดจะสร้างรังวางไข่ จึงควรใส่พ่างหรือฟุ้งเพื่อให้ปลาราแคร์สามารถเข้ามายังการสร้างรัง รังวางไข่ปลาเรตมี สักษะคือส้ายรังนก และจะมีฝาปิดรัง เมื่อปลาราแคร์วางไข่แล้ว ฝาปิด 1 ตัว จะวางไข่ครั้งหนึ่ง ประมาณ 1,000-10,000 ฟอง Geisler และคณะ (1990) กล่าวว่าปลาเรตสามารถเพาะ พันธุ์ได้ทั้งในแปลดินและป้อซี เมนบต แต่ควรทำการคุณป้องด้วยตาข่ายหรือใบปาล์มประมาณ 1 ใน 3 ของป้อ เพื่อเป็นรูปเงาให้กับไข่และสูกปลาเรต และหากนำไปปลูกแสงแดด จะทำให้ไข่ปลาเรตเนื้อนอก ปลาเรตสามารถถาวรไข่ในป้อเลี้ยงตามธรรมชาติได้ แต่สามารถถูกดูดการวางไข่ของปลา และถูกดูดด้วยการใช้รากฟุ้งจากพันธุ์ไม้บัวและรากฟุ้งฟิชชิ่นต่างๆ เช่น สาหร่าย ฟิชชิ่น ฟุ้ง และ

พังทวาร เป็นสัน ปلاแพรสานารถาวงไข่ไดคัร์ชและประมาณ 3,000 – 4,000 พอง จำนวนและคุณภาพไปขึ้นอยู่กับปลาแพรดขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการวางไข่ของปลาแพรด ปลาแพรดที่เริ่มวางไข่เป็นครั้งแรกจะวางไข่ครั้งละประมาณ 3,000 พอง และจะมีไข่ เสียประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ แต่เมื่อแม่ลูกวางไข่ครั้งต่อไปจะวางไข่มากขึ้นถึงครั้งละประมาณ 4,400 พอง และมีไข่เสียลดลงเหลือประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ เท่านั้น ความตื้นในการวางไข่ของปลาแพรดโดยทั่วไปปลาแพรดจะวางไข่ปีละ 2-3 ครั้ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการวางไข่ ต้องมีปลาที่เริ่มวางไข่ในปีแรกจะวางไข่ เสียงครั้งเดียวต่อปี ในปีที่สองแม่ลูกจะวางไข่ต่อมาอีกขึ้นเป็น 3-4 ครั้งต่อปี และในปีที่สามแม่ลูกจะสามารถวางไข่ได้ 4-5 ครั้งต่อปี Ling (1977) ก่อสร้างไว้ปลาแพรดจะผสมและหักภายในโพรงรังไข่ ไข่ปลาแพรดที่ได้รับการผสมจากน้ำเข้าเยื่อหัวตูดแล้ว จะใช้ระยะเวลาเวลาตก เป็นหัวปะประมาณ 25 ชั่วโมง ในน้ำที่มีอุณหภูมิ 29 องศาเซลเซียส ไข่ปลาแพรดห้องการออกซิเจนศอนช้าสุด เมื่อองค์กรูปแบบของรังต้องการน้ำสำหรับผสมได้ ปลาดาวสูงจะวางไข่ป่าอยู่ก้าส์ ๑ และหากอาจไม่พบครีบอีก เพื่อช่วยเพิ่มออกซิเจนให้แก่ไข่และอุกปลา ตัวอ่อนที่หลอกออกจากรังไข่ ๗ จะลอดผ่านทางท้องอยู่ที่ด้านใน หลอกปลาอายุได้ประมาณ 10 วัน ดูงไข่แข็งจะยุบหมด และเมื่อถูกปลานำรบมีนาสความยาวประมาณ 9-11 มิลลิเมตร มีสักษะคล้ายอุกอีกด้วย รังสารณร้ายนำไข่ไปเบิด เกาะพันธุ์ให้ฟื้นตัว ๗ ได้ตัวอ่อนชื่อ เมนต์ (cement gland) Pillay (1990) ก่อสร้างร่างกายแรกอุกปลาแพรดจะเก็บแพลงค์ตอนตัวบนคดเล็ก เช่น ตัวอ่อนมาร์ทีเมีย หรือไร้ดง เป็นอาหาร พ้ออายุได้ประมาณ ๑ เดือน อุกปลาจะมีพัฒนาการของอวัยวะช่วยหายใจครบสมบูรณ์ และจะมีสักษะคล้ายหอยเมล็ดปลา เมื่ออายุได้ประมาณ ๔ เดือน วัฒนา และสุจิตรา (2536) ได้ทำการทดลองเบรินเพียบรักษาราเหงาพันธุ์ปลาแพรดในป้อชี เมนต์นานาต ๘๐ ตารางเมตร จำนวน ๕ ถูและป้อตินนานาต ๒๐๐ ตารางเมตร ๑๙ ถู และพบว่าปลาแพรดในป้อชี เมนต์สามารถวางไข่สูงถึง 73 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่ป้อตินมีการวางไข่เพียง ๕๓ เปอร์เซ็นต์ และคงว่าปลาแพรดวางไข่ได้ทั้งในป้อตินและป้อชี เมนต์ แต่ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากความแตกต่างของความหนาแน่นหอยเมล็ดพันธุ์ที่ใช้ป้อตินและป้อชี เมนต์ ที่ต้องมีความหนาแน่น สูงถึง ๑๖ ตร.ม. ในขณะที่ป้อตินมีความหนาแน่นถึง ๕๐ ตร.ม. บันสือความหนาแน่นในการเพาะพันธุ์ปลาแพรดอาจ เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้หอยเมล็ดพันธุ์ปลาที่เหมาะสมกับกินและวางไข่ได้สูงมากกว่า สกัดป้อตินและป้อชี เมนต์ ส่งผลให้ป้อชี เมนต์มีเปอร์เซ็นต์การวางไข่สูงกว่าป้อติน เมื่อศึกษาอีกรา

វគ្គប្រាជសេង

1. เพื่อสึกษาความสามารถในการวางแผนไปขึ้นองปลาระดับในป่าชีวภาพ
  2. เพื่อทราบปรัมมาณ์ และวัตถุการลักกอออกเป็นหัวของปลาระดับในป่าชีวภาพ
  3. สังเกตุตราสิ่งเหล่านี้ หมายความใน การ เห่าฟันป่ากระดับในป่าชีวภาพ

ການສຶກອາຈານ ແກສາຮ

สกุลพะอนุกรรมวิถีงานและสกุลพะทางทิวทนา

อนุกรรมวิธารนของปลาแรดจ้าแนวตาม Bond (1979) หงษ์

Phylum Chordata
Class Osteichthys
Order Perciformes
Family Anabantidae
Genus Osphronemus
Species goramy (Lacepede)

2. เตรียมป้อทคลอง ให้อยู่ในป้อชี เมบ์ชีนยาด 80 ตารางเมตร จำนวน 8 ป้อ ท่าความสูงต่ำสุด ต่ำกว่าท่าน้ำทั่วไปประมาณ 3 ริ้ว จำกัดน้ำสูบน้ำจากแม่น้ำไฟเข้าบ่อให้ได้ระดับความลึกประมาณ 1 เมตร มีตราข่ายสีดำให้แสงลดลงได้ 60 % ท่าห้องค่าเพื่ออาหารแสงแฉด มีระบบไห้ลมเพื่อเพิ่มออกซิเจนในน้ำทุกป้อ พร้อมห้องจัดเก็บปุ๋ยละอองในป้อ โดยห้องจัดเก็บปุ๋ย เป็นกอก ๆ มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 50 เซนติเมตร จำนวน 12 กอกต่อป้อ น้ำไปกลอยในป้อเป็นระยะ ๆ เพื่อเตรียมไว้ให้ปลาแพร่สืบพันธุ์ ท่าห้องวางไข่ พร้อมห้องมีการเปลี่ยนถ่ายน้ำทุกเดือน เพื่อการดักจับสกปรกที่เกิดจากการปลดปล่อยของเสียจากตัวปลา จากเศษอาหารที่เหลือ และจากเศษสักก์ที่เน่าเสีย โดยจะเปลี่ยนถ่ายน้ำเดือนละ 1 ครั้ง สังเกตุสีของน้ำจะมีสีเขียว ทำการเปลี่ยนถ่ายน้ำออกประมาณครึ่งหนึ่งของป้อทุกครั้ง

3. เมื่อเตรียมป้อพร้อมแล้ว ทำการศึกเลือกพืชและแมลงที่มีความสมบูรณ์เพียง โดยสังเกตุปลาตัวตัวจะมีน้ำตาล สวนปลาเหเศเมียจะมีรูสีดำที่โคนครีบและทับทิ่ม เวลาห้องจะถูกเปลี่ยน มีน้ำหมักประมาณ 2.5 – 3 กิโลกรัม อุณหภูมิสูงที่ห้องแปลงในป้อชี เมนต์ที่เตรียมไว้จำนวนรวมป้อละ 18 หัว (1 หัว/4.5 ตรม.) โดยมีอัตราสวนของฟ้อปลาและแมลงต่อหัว 1:1 หุ่นปลาทุกหัว 9 หัว และปลาเหเศเมีย 9 หัว จำนวน 4 ป้อ

หุ่นการทดลองที่ 2 ป้อชีแปลงป้อปลาเหเศเมีย จำนวน 4 ป้อ
หุ่นการทดลองที่ 3 ป้อชีแปลงป้อปลาเหเศเมีย จำนวน 4 ป้อ

4. อาหารและภาระให้อาหาร ใช้อาหารสาเร็จรูปชนิดเม็ดถุงน้ำ ซึ่งสะดวกในการหาซื้อ และส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ ร่องประออกบดหัวใจปั่นตบในฝาต่อว่า 25 % ในมันฝรั่ก 4 % ความชื้นในมากกว่า 12 % และกากไม้มากกว่า 8 % โดยให้อาหาร 4 เบอร์เซ็นต์ของน้ำหมักตัวปลา แบ่งให้อาหาร 2 เวลา เช้าและบ่าย (เวลา 09.00 น. และ 15.00 น.) ทุกวัน

5. ห้องจากป้อชีแปลงป้อปลาเหเศเมียแล้ว ห้องต่อห้องวางไข่ของปลาแพร่ทุกวัน โดยจะเดินทางจากห้องไข่ป้อปลาแพร่ทุกวันในเวลาเช้าประมาณ 08.30-9.00 น. เมื่อพบว่าแมลงตัววางไข่ในป้อแล้ว ห้องต่อห้องวางไข่ในป้อชีแปลงป้อปลาเหเศเมียที่มีร่องไข่ป้อชีแปลงป้อปลาเหเศเมีย (Keppeler และคณะ, 1989) จะทำการเก็บรังไข่ป้อปลาแพร่ที่แมลงตัววางไข่ป้อชีแปลงป้อปลาเหเศเมีย จากนั้นนำไปแยกไข่ตัวตัว และนำไปเลี้ยงออกจากรัง พร้อมห้องน้ำจำนวนไข่ตัวตัวนำไปเลี้ยง จดข้อมูลลงในสมุดบันทึก นำไป

ตัวไปส่องในตู้กระจากห้องที่ เตรียมระบบให้ล้ม เพื่อ เก็บออกเชิงผู้ละเอียด 1 หัวทราย และใช้รากผักกุ้ง สาหรับใช้ลูกปลาที่หักออกเป็นหัวและไว้ได้เก้าองศา ลักษณะสูง 40 ซม. ภาระเปลี่ยนถ่ายน้ำทุกวัน ประมาณครึ่งหนึ่งของน้ำในตู้

6. วิเคราะห์คุณสมบัติของน้ำในบ่อเพาะพันธุ์ปลาระดับสีดำที่ สีดาลักษณะ 1 ครั้ง ในวันจันทร์ เวลาประมาณ 08.30-09.00 น. โดยวิเคราะห์พารามิเตอร์ทาง ๆ ตามวิธีการดังนี้

พารามิเตอร์	วิธีการ (Method)
1. ปริมาณออกซิเจนที่ละลายน้ำ	DO meter TOA DO - 20 A
2. ความเป็นกรดด่างของน้ำ	Titrimetric Method
3. ความกรดด่างของน้ำ	EDTA Titrimetric Method
4. ความเป็นกรดด่าง	pH meter Hanna HJ 8417
5. อุณหภูมน้ำ	Thermometer

7. วิเคราะห์ผลทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการ วางไข่ของปลาและน่องเม่นต์ที่อัตราปล่อยปลາเพศต่อปลາเพศเมียต่างกัน และเปรียบเทียบ ปริมาณไข่และลูกปลาที่ได้ โดยใช้วิธี T-Test ส่วนขั้นตอนการพอกหากการแปรรูปข้อมูลด้วย arcsin แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้ T-test. วิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ โดยศึกษาต้นทุนการผลิต และผลตอบแทนตามวิธีของสมสกัด (2530) และ Kay (1986)

สถานที่และระยะเวลาทำการทดลอง

สถานที่ประเมินน้ำจืดชั้นหัวดิน ต. โนนเมือง อ. เมือง จ. ศรีสะเกษ
ระยะเวลาทำการทดลอง ตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเดือนสิงหาคม 2539 รวม 6 เดือน

ผลการทดลอง

ศึกษาความสามารถในการร่วงไขข้อของปลาแรดในปือซี เมนต์

จากการทดลองเท่าทันผู้ปลาแรดในปือซี เมนต์ โดยใช้สัดราบส่องปลากะเพรี้ยและ เพศเมีย 1:1 (9:9) และ 1:2 (6:12) ทำการศึกษาความสามารถในการร่วงไขข้อโดยวัด จาจานวนรังวางไข่ที่เก็บได้จำนวนต่อวันเป็นเวลา 6 เดือน นั้น พบร้าปลาแรดวางไข่ได้สูง สุดในเดือนมีนาคม มีจำนวนรังไข่สูงถึง 7.00 ± 1.22 รัง และ 5.00 ± 0.82 รัง ในชุด การทดลองที่ใช้สัดราส่วนเพศผู้ : เพศเมีย = 1:1 และ 1:2 ตามลำดับ ต่อมาปลาแรดวางไข่เมื่อเดือนกรกฎาคม เนื่องจากจำนวนรังวางไข่ค่าสูดในเดือนสิงหาคม โดยมีจำนวนรังวางไข่เพียง 2.00 ± 0.82 รัง และ 2.50 ± 0.29 รัง ตามลำดับ จากการวิเคราะห์เบรียบเทียบทาง สถิติในแต่ละชุดการทดลอง พบร้าจำนวนรังวางไข่ข้องป้อปลาแรดในเดือนมีนาคมมีสูงอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) เมื่อเทียบกับจำนวนรังวางไข่ป้อปลาแรดในเดือนสิงหาคม นอก จากนี้จำนวนรังวางไข่ของปลาแรดโดยเฉลี่ยเดือนละ 4.00 ± 0.47 และ 3.13 ± 0.31 รัง ในชุดการทดลองที่ใช้สัดราส่วนเพศผู้ : เพศเมีย 1:1 และ 1:2 ตามลำดับนั้น เมื่อนำ น้ำวิเคราะห์เบรียบเทียบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างทั้ง 2 ชุดการทดลอง (ตารางที่ 1 และตารางผนวกที่ 1-2)

ตารางที่ 1 จำนวนรังวางไข่ปีลาแ雷ดเพลละ (เดือนในปีชี เมนต์ขนาด 80 หร.ม. เมื่อปีออกฟองเม)

พันธุ์ในสัดตราส่วนเพศต่างกัน

เดือน	จำนวนรังวางไข่ (รัง/เดือน) ที่ได้จากสัดตราส่วนเพศต่างกัน	
	1 : 1	1 : 2
ม.ค.	7.00 ± 1.22 ^a	5.00 ± 0.92 ^a
เม.ย.	3.25 ± 0.85 ^b	2.50 ± 0.87 ^a
พ.ค.	4.50 ± 1.04 ^a	2.75 ± 0.63 ^a
มิ.ย.	4.00 ± 0.91 ^a	2.50 ± 0.65 ^a
ก.ค.	3.25 ± 0.85 ^b	3.50 ± 0.65 ^a
ส.ค.	2.00 ± 0.82 ^b	2.50 ± 0.29 ^b
รวม	24.00	18.75
เฉลี่ย/เดือน	4.00 ± 0.47 ^A	3.13 ± 0.31 ^A

- หมายเหตุ** 1. ตัวอักษรพิมพ์เล็กยกขึ้นที่ต่างกันในแนบทั้ง แสดงว่ามีความแตกต่างทางสถิติ ($P<0.05$) ภายในชุดการทดลอง
2. ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ยกขึ้นที่ เหมือนกันในแนวนอน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ระหว่างชุดการทดลองทั้ง 2

พิมาณวนไปและอัตราการสกัด เป็นตัวของปลาแรด

ความถูกของไปปลาแรดวัดจากจำนวนไปปลาแรดที่ได้จากการรังวงวนไปและรัง พนวานรังวนไปปลาแรดแหล่งที่อยู่รังมีจำนวนไปรังละ 1,040-13,214 พอง และ 201-11,155 พอง ในชุดการทดลองที่ใช้อัตราส่วนเพศตู้ : เพศเมีย = 1:1 และ 1:2 ตามลำดับ จำนวนไปเฉลี่ย/รังในแต่ละเดือนของปลาแรดพบว่ามีค่าเป็น $6,251 \pm 388 - 8,328 \pm 780$ พอง และ $5,530 \pm 688 - 7,417 \pm 451$ พอง ตามลำดับ จำนวนไปเฉลี่ย/รังแต่ละเดือนมีพบร่วมมีความแตกต่างกันทั้งภายในชุดการทดลอง และระหว่างชุดการทดลอง แต่เมื่อนำมาศาระบุนไปรัง ของแต่ละชุดการทดลองมาเปรียบเทียบกับทางสถิติ พบว่าจำนวนไปเฉลี่ย/รังของปลาแรดที่เพาะโดยใช้อัตราส่วนเพศตู้ : เพศเมีย = 1:1 มีจำนวนไปสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับปลาแรดที่เพาะโดยใช้อัตราส่วนเพศตู้ : เพศเมีย = 1:2 (ตารางที่ 2)

เมื่อแม่ร่วมในชุดการทดลองที่ไปปลาแรด สูงกว่าในชุดการทดลองที่ไปปลาแรด เพศตู้ : เพศเมีย = 1:1 จะมีความถูกของไปปลาแรดสูงกว่าในชุดการทดลองที่ไปปลาแรด เพศตู้ : เพศเมีย = 1:2 แต่อัตราการสกัดเป็นตัวของไปปลาแรด จากทั้ง 2 ชุดการทดลอง มีค่าใกล้เคียงกันเป็น $75.64 \pm 8.87\%$ และ $85.51 \pm 1.64\%$ ตามลำดับ ปรากฏในตารางที่ 3 โดยค่าอัตราการสกัดเป็นตัวของไปปลาแรดของทั้ง 2 ชุดการทดลองนี้ เมื่อวิเคราะห์ทางสถิติแล้วไม่มีพบร่วมความแตกต่างแต่อย่างใด

ตารางที่ 2 จำนวนไข่ปลาแรด เจลลี่ต่อรัง เมื่อเพาะในข้อซี เมนท์ขนาด 80 ตร.ม. โดยใช้สัตวการป้องกัน เพศสุ่ม : เพศเมียต่างกัน

เดือน	จำนวนไข่ปลาแรด เจลลี่(ห้อง/รัง) ที่เพาะในสัตวาระบบเพศสุ่ม: เพศเมียต่างกัน	
	1:1	1:2
ม.ค.	7,428 ± 479	6,148 ± 582
ม.ย.	7,237 ± 824	5,644 ± 868
พ.ค.	8,328 ± 780	7,417 ± 451
ม.ย.	8,212 ± 647	6,969 ± 970
ก.ค.	6,251 ± 388	5,530 ± 688
ส.ค.	6,393 ± 1,140	6,864 ± 639
เฉลี่ย	7,445 ± 281 A	6,356 ± 288 B

หมายเหตุ ตัวอักษรตัวหนาในแต่ละคันที่ต่างกันในแนวนอน และตัวอักษรตัวเดียวกันในแนวนอน แสดงว่ามีความแตกต่างทางสถิติ ($P<0.05$) ระหว่างสัตวการทดลองทั้ง 2

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบเม็ดส่วนของปูปลาแรคในปู เผาและตีบด้วยอัตราส่วนเพศต่างกัน

ปอร์	อัตราการตีบ (%) ของปูปลาแรคที่เผาในอัตราส่วนเพศต่อ : เพศเมียต่างกัน	
	1:1	1:2
ปอร์ที่ 1	79.80	87.76
ปอร์ที่ 2	85.64	82.82
ปอร์ที่ 3	87.60	88.88
ปอร์ที่ 4	49.51	82.59
เฉลี่ย	75.64 ± 8.87^A	85.51 ± 1.64^A

หมายเหตุ ตัวอักษรตัวเดียวกันในกลุ่มขึ้นต้นที่เหมือนกันในแบบนับแสดงว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ
ระหว่างทุกการทดลองทั้ง 2

ศึกษาดู kra ส่วน เทศที่ เทมาะสมใน การ เพาะพันธุ์กล้า แพร

หากน้ำข้อมูลการเพาะพันธุ์ป่าแล้วจากแต่ละปีมาหาค่าเฉลี่ยในแต่ละชุดการทดลองเพื่อศึกษาอัตราส่วนเพศคู่ : เพศเมียของป่าแล้วที่เพาะชำในปีนี้มีค่าเฉลี่ย = สรุปข้อมูลผลผลิตของป่าแล้วป่ากูในตารางที่ 4 ดังนี้เม่นร่าป่าแล้วที่เพาะชำโดยใช้อัตราส่วนเพศคู่ : เพศเมีย = 1:1 จะสังผลให้จำนวนรังวางไข่ของป่าแล้วที่เก็บได้มี 24 ± 0.82 ตัว/ปี ซึ่งก่อว่าชุดการทดลองที่เพาะชำที่อัตราส่วนเพศคู่ : เพศเมีย = 1:2 ที่เก็บรังวางไข่ได้ 18.75 ± 2.59 ตัว/ปี แต่ไม่พบความแตกต่างทางสถิติ เมื่อจำนวนรังวางไข่มีมากลงผลให้จำนวนไข่ป่ารวม/ปีของชุดการทดลองที่ใช้อัตราส่วนเพศ 1:1 มีค่าสูงที่สุดเมื่อ $180,536 \pm 13,086$ ฟอง ซึ่งก่อว่าชุดการทดลองที่ใช้อัตราส่วนเพศ 1:2 ($119,183 \pm 16,977$ ฟอง) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) อย่างไรก็ตามอัตราการฟักของไข่ป่าแล้วที่เพาะชำที่อัตราส่วนเพศ 1:2 มีค่าสูงสุดเมื่อ 85.51% ในขณะที่อัตราการฟักของไข่ป่าแล้วที่เพาะชำที่อัตราส่วนเพศ 1:1 มีค่าเมื่อ 75.64% ส่งผลให้จำนวนลูกป่าจากชุดการทดลองที่เพาะชำที่อัตราส่วนเพศ 1:1 ($139,568 \pm 22,857$ ตัว) มีจำนวนลดลงและไม่แสดงความแตกต่างทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบกับชุดการทดลองที่เพาะชำที่อัตราส่วนเพศคู่ : เพศเมีย = 1:2 ($102,368 \pm 15,844$ ตัว) นอกจากนี้ จำนวนไข่และลูกป่าเฉลี่ย/ตัวของชุดการทดลองที่เพาะชำที่อัตราส่วนเพศคู่ : เพศเมีย = 1:1 และ 1:2 พบว่ามีค่าใกล้เคียงกันคือ $7,445 \pm 281$, $6,356 \pm 288$ ฟอง และ $5,751 \pm 1,696$, $5,482 \pm 826$ ตัว ตามลำดับ เมื่อนำข้อมูลผลผลิตป่าแล้วมาคำนวณเมื่อผลผลิตต่อเม่นป่า สรุปข้อมูลป่ากูในตารางที่ 5 การเพาะป่าแล้วที่อัตราส่วนเพศคู่ : เพศเมีย = 1:1 ส่งผลให้เม่นป่า 1 ตัว วางไข่ 2.67 ± 0.09 ตัว, มีจำนวนไข่ป่า $20,060 \pm 1,454$ ฟอง และได้ลูกป่า $15,507 \pm 2,540$ ตัว ซึ่งก่อว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) เมื่อเทียบกับการเพาะชำโดยใช้อัตราส่วนเพศ 1:2 ที่มีผลผลิตเม่นป่า 1.56 ± 0.22 ตัว, $9,932 \pm 1,415$ ฟอง และ $8,530 \pm 1,320$ ตัว ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลผลิตปลาสติกที่เพาะในป้อชี เมนต์ขนาด 80 ตร.ม. เป็นเวลาสาม วัน
อัตราส่วนเพสซู : เพสเมียห่างกัน

ผลผลิตต่อป้อ	อัตราส่วนเพสซู : เพสเมีย	
	1:1	1:2
จำนวนรังวงไข่รวม (รัง/ป้อ)	24 ± 0.82 A	18.75 ± 2.59 A
จำนวนไข่ปลาร้าม (ฟอง/ป้อ)	180,536 ± 13,086 A	119,183 ± 16,977 B
จำนวนอุกปลาร้าม (หัว/ป้อ)	139,568 ± 22,857 A	102,368 ± 15,844 A
จำนวนไข่/รัง (ฟอง/รัง)	7,445 ± 281 A	6,356 ± 288 A
จำนวนอุกปลา/รัง (หัว/รัง)	5,751 ± 1,696 A	5,482 ± 826 A
อัตราการฟัก (%)	75.64 ± 8.87 A	85.51 ± 1.64 A

หมายเหตุ ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ยกขึ้นที่ต่างกันในแนวนอน และง่วงว่ามีความแตกต่างทางสถิติ
(P<0.05) ระหว่างอัตราผลลัพธ์

ตารางที่ 5 ผลผลิตปลาแมร์ค็อกซ์ เอสีต่อเม็ดที่ได้จากการเพาะในป้อซี เมนท์โดยใช้สคราลวน
เหศสู่ : เหศเมียต่างกัน

ผลผลิตต่อเม็ด	สคราลวนเหศสู่ : เหศเมีย	
	1:1	1:2
จำนวนซิง/ป้อ/เมด	2.67 ± 0.09 A	1.56 ± 0.22 B
จำนวนไช/ป้อ/เมด	20,060 ± 1,454 A	9,931.75 ± 1,415 B
จำนวนอุกปลากลาง/ป้อ/เมด	15,507 ± 2,540 A	8,530 ± 1,320 B

หมายเหตุ ตัวชี้กษารณ์ใช้ถูกลบขึ้นที่ทางกันในแนวโน้ม แสดงว่ามีความแตกต่างทางสถิติ
(P<0.05)

ต้นทุนการผลิตอุกปลาและผลตอบแทน

ผลทดสอบในตารางที่ 6 ต้นทุนการผลิตอุกปลาได้คิดคำนวณต้นทุนตั้งแต่การเพาะพันธุ์ การฟักเป็นตัวของไข่ปลา ใช้คิดหารต้นทุนการผลิตอุกปลาต่อช้า = (ค่าเสื่อมคุปกรณ์ทั้งหมด + ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน + ค่าฟักเมียน้ำ + ค่าอาหารหอยเมียน้ำ + ค่าอาหารอนุบาลอุกปลา + ค่าไฟฟ้า + ค่าแรงงาน)

ต้นทุนการผลิตอุกปลาแรกที่ได้จากการทดลองเพาะพันธุ์อุกปลาแมร์ค็อกซ์ :
ปลาเหศเมีย 1:1 และ 1:2 จะพบว่ามีต้นทุนการผลิตทั้งหมดเท่ากับ 9,183.32 และ 9,130.61 บาท ตามลำดับ ซึ่งต้นทุนทั้งหมดนี้แบ่งเป็นร้อยละของต้นทุนต้นแบบเท่ากับ 88.68 และ 88.61 และร้อยละของต้นทุนคงที่เท่ากับ 11.32 และ 11.39 ตามลำดับ จากรายละเอียดต้นทุนการผลิต ตั้งกล่าวจะเห็นได้ว่าการเพาะพันธุ์อุกปลาแมร์ค็อกซ์โดยใช้ปลาเหศเมียต่อปลาเหศเมีย 1:1 จะใช้ผลผลิตอุก

ห้องสมุด ศิริบุตร อ. จันท์สัน
--

มีความกว้างและมีผลลัพธ์ทางการที่ต้องใช้ปืนใหญ่ 1:2 เมื่อค่าจำพวกปืนใหญ่เดียวกันของดันทุนการผลิตหั่งหมุด จะเป็นได้ว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของค่าอาหารประจำ เป็นค่าใช้จ่ายที่มีปริมาณสัดส่วนมากที่สุดในกระบวนการเบียร์ ซึ่งจะพบว่ามีค่าเฉลี่ยสิ่งของ 33.63 ของดันทุนการผลิตหั่งหมุด โดยค่าใช้จ่ายอื่น ๆ จะมีอยู่อย่างละไม่เกินร้อยละ 24 เท่านั้น

รายได้และผลตอบแทนจากการ เท่ากับต้นทุนการผลิตที่ใช้ปืนใหญ่และ เทศเมียในอัตรา ปัลล่อน 1:1 และ 1:2 พบว่ามีรายได้หั่งหมุด 27,913.60 และ 20,473.60 บาท และ เมื่อ กิจการพานิชของรายได้สูงขึ้น เมื่อหักดันทุนที่ต้องใช้ปืนใหญ่ 19,770.08 และ 12,382.79 บาท ตามลำดับ ซึ่งพบว่าในการ เท่ากับต้นทุนการผลิตที่ใช้ปืนใหญ่และ เทศเมีย 1:1 จะให้ผลตอบแทนสูงสุด

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบต้นทุนการผลิตลูกปลาเรตที่ได้จากการเพาะพันธุ์โดยใช้ปลา เพสส์และ เทศเมียต่างกัน

ต้นทุนการผลิต/ครั้ง (บาท)	สัมภาระส่วนของเพสส์			
	1:1	ร้อยละ	1:2	ร้อยละ
ต้นทุนคงที่				
- ค่าเสื่อมราคาของอุปกรณ์	986.30	10.74	986.30	10.80
- ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน	53.50	0.58	53.50	0.59
รวมต้นทุนคงที่	1,039.80	11.32	1,039.80	11.39
ต้นทุนผันแปร				
- ค่าท่อแมพันธุ์ปลาเรต	2,250.00	24.50	2,250.00	24.64
- ค่าอาหารที่ใช้เปลืองห่อแมพันธุ์	2,700.00	29.41	2,700.00	29.57
- ค่าอาหารที่ใช้อุบัติภัยปลาเรต	404.50	4.40	354.50	3.88
- ค่าไฟฟ้าของเครื่องปั้นป้ำและ เครื่องปั้นลม	1,110.00	12.09	1,110.00	12.16
- ค่าแรงงาน	1,260.00	13.72	1,260.00	13.80
- ค่าเสียโอกาสเงินลงทุน	419.02	4.56	416.31	4.56
รวมต้นทุนผันแปร	8,143.52	88.68	8,090.81	88.61
ต้นทุนการผลิตลูกปลาหั้งหมุด				
ต้นทุนการผลิตลูกปลาหั้งหัว	9,183.32	100	9,130.61	100
รายได้หั้งหมุด	0.07	-	0.09	-
รายได้หั้งหัว	27,913.60	-	20,473.60	-
กำไรสุทธิ	19,770.08	-	12,382.79	-
กำไรสุทธิ	18,730.28	-	11,342.99	-
กำไรสุทธิหัว	0.13	-	0.11	-

คุณสมบัติของน้ำในบ่อ

ผลการทดลอง 6 เดือน ได้ทราบว่าคุณสมบัติของน้ำในบ่อ เดือนละ 1 ครั้ง 1 บวบ ชั่งที่รับค่าที่แรกของเดือน เวลา 09.00 น. ปริมาณว่าคุณสมบัติของน้ำมีดังนี้ pH 7.3-7.5 DO. 5.0-5.4 ppm. Hardness 116-131 ppm. Alkalinity 105-115 ppm. อุณหภูมิน้ำ 27.0-29.2 °C คุณสมบัติของน้ำที่ตรวจสอบได้อยู่ในเกณฑ์ป้องกันแลและสอดคล้องทั่วไปสามารถเจริญเติบโตได้ดีตามปกติ

วิจารณ์ผลการทดลอง

การวางแผนป้องกันปลาระดับบ่อซึ่งมีสัดส่วนเพศ : เพศเมีย 1:1 และ 1:2 เป็นเวลา 6 เดือนนี้ พบร่วมปลาระดับมีการวางแผนไปสูงสุดในเดือนมีนาคม ในทั้ง 2 ชุดการทดลอง โดยวางแผนให้ 7 ± 1.22 และ 5 ± 0.82 รัง ตามลำดับ สูงกว่าการวางแผนไปในเดือนสิงหาคม (2 ± 0.82 และ 2.5 ± 0.29) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) และคงที่เดือนร่วมปลาระดับวางแผนให้ตั้งแต่มีนาคม-สิงหาคม โดยมีเดือนมีนาคม เป็นเดือนที่วางแผนไปสูงสุด สอดคล้องกับรายงานของ Ukkataewat (1980) ที่รายงานร่วมปลาระดับจะวางแผนไปมากขึ้น เดือนกุมภาพันธ์-กันยายน ส่วนจำนวนไปปลาระดับ/รัง ในแต่ละเดือนซึ่ง เป็นต่ำความตกลงไปปลาระดับ พบร่วมที่สัดส่วนเพศ 1:1 รังไปปลาระดับป้องกันปลาระดับ 7,445 ± 281 พอง สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) เมื่อกันสัดส่วนเพศ 1:2 ที่มีการตั้งใจจำนวนไปเพียง 6,356 ± 288 พอง/รัง เดือนที่มีจำนวนไปเลี้ยงสูงสุดคือเดือนพฤษภาคม ได้ไปรังละ 8,328 ± 780 และ 7,417 ± 451 พอง ในชุดการทดลองที่สัดส่วนเพศ 1:1 และ 1:2 ตามลำดับ อย่างไรก็มีจำนวนไป เลี้ยง/รัง ที่สูงกันในแต่ละเดือนนี้ไม่ได้แสดงความแตกต่างภายใต้ชุดการทดลอง หากแต่ส่งผล และแสดงความแตกต่างระหว่างชุดการทดลองที่ตั้งใจสัดส่วนเพศ 1:1 ส่งผลให้ แผนวางแผนกว่าชุดการทดลองที่ตั้งใจสัดส่วนเพศ 1:2 และคงที่เดือนร่วมกันที่ต่อความลักษณะ ไปปลาระดับทั้ง ห้องน้ำอาจเป็น เพราะ เพศซึ่งเป็นตัวสร้างรัง เกี่ยวพาราสิกระดับป้องกันปลาระดับเมียให้วาง

ไปและซึ่งอุณหภูมิไปปลารดอีกตัวอย่าง เมื่อเพศผู้มีน้อยลง (ชุดการทดลองที่อัตราส่วนเพศ : เพศเมีย = 1:2) ทำให้มีจำนวน เพศผู้ที่จะทางน้ำที่มีน้อยประกอบกับมีเพศ เมียมากอาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการวางไข่และจำนวนไข่ที่ได้รับมีจำนวนน้อยลง นอกจากนี้อัตราการฟักของไข่ปลาแรกตัวได้โดยเฉลี่ยในแต่ละปอนด์พบว่าที่อัตราส่วนเพศ 1:1 และ 1:2 มีอัตราฟัก 75.64 ± 8.87 และ 85.51 ± 1.64 % ตามลำดับ แม้ว่าอัตราฟักของไข่ปลาแรกมีนิ้นแสดงความแตกต่างทางสถิติ แต่ส่งผลกระทบให้จำนวนอุกปลาแรก/ปอนด์ ในชุดการทดลองที่ใช้อัตราส่วน 1:1 ($139,568 \pm 22,857$ ตัว/ปอนด์) และ 1:2 ($102,368 \pm 15,844$ ตัว) มีสำคัญสืบค่ายังกัน แต่เมื่อคำนวณผลผลิตไข่และอุกปลาตัวเมียแล้วพบว่าปลาแรกที่เพาะในอัตราส่วนเพศ : เพศเมีย = 1:1 (9:9) ให้บุชชิเนนท์ขนาด 80 ต.ร.ม. เป็นเวลา 6 เดือน สามารถเก็บรังวงจรไข่ได้เม็ดละ 2.67 ± 0.29 มีจำนวนไข่รวมเม็ดละ $20,060$ เม็ดและอุกปลา $15,507 \pm 2,540$ ตัว สูงกว่าชุดการทดลองที่ใช้อัตราส่วนเพศ 1:2 (6:12) ที่มีจำนวนรังวงจรไข่เม็ดละ 1.56 ± 0.22 ตัว จำนวนไข่ $9,932 \pm 1,415$ เม็ด และอุกปลา $8,530 \pm 1,320$ เม็ด อีกทางมีปัจจัยสาหัสผูกพันธ์ที่ ($P<0.05$) แสดงว่าจำนวน เพศผู้มีผลผลกระทบต่อผลผลิตอุกปลาแรก ถึงแม้ว่าปลาแรกจะวางไข่แบบธรรมชาติ แต่ความต้องการ เพศผู้จะห่วงการผสมพันธุ์และอุณหภูมิไปปลากองฟักพันธุ์ปลาแรกมีสูงกว่าปลาเมียที่ เพศผู้จะมีบทบาทเฉพาะช่วงผสมพันธุ์วางไข่เท่านั้น เมื่อผสมพันธุ์เสร็จปลาเมีย เพศเมียจะอนไข่และอุณหภูมิปลาต่อ ล้วน เพศผู้จะสามารถผสมพันธุ์กับเมียปลาก่อนที่ฟักพันธุ์ปอนด์ 1 ตัวสามารถผสมพันธุ์กับเมียพันธุ์ปอนด์ได้ 2-3 ตัว (อุทัยรัตน์, 2535) ผลการเพาะพันธุ์ปลาแรกมีสอดคล้องกับข้อมูลของ สมนติพันธ์ และ เพชุพรรพ. (กาลังศิริกม.) ที่ทำการเพาะปลาก่อนไข่โดยใช้สอดส่วน เพศต่างกัน คือ เพศ : เพศเมีย = 1:1 และ 2:1 พบว่า ที่อัตราส่วนเพศ 2:1 ส่งผลให้เก็บรังวงจรไข่ปลา ได้สูงกว่าอัตราส่วนเพศ 1:1 อีกทางมีปัจจัยสาหัสผูกพันธ์ ($P<0.05$) นอกจากนี้ยังพันธุ์กับรายงานของ เพชุพรรพ. และ สมนติพันธ์ (2539) ที่ทดลองใช้เม็ดเพสโทส เทคโนรอนตั้งปลาแรกเพศผู้, เพศเมีย และ เพศผู้ + เพศเมีย พนักงานห้องเม็ดเพสโทส เทคโนรอนไปปลาก่อนเพศผู้ส่งผลให้เก็บรังวงจรไข่ได้มากกว่าชุดการทดลองอื่นและอุดควบคุม (ไม่มีเพสโทส เทคโนรอน) อีกทางมีปัจจัยสาหัสผูกพันธ์ ($P<0.05$) ตั้งนั้นอัตราส่วนเพศ : เพศเมีย ที่เหมาะสมในการเพาะพันธุ์ปลาแรกแบบธรรมชาติ ในการศึกษานี้ คือ 1:1

สับทุนการผลิตลูกปลาเรลด์ จากการค้นคว้าด้านทุนการผลิตของการผลิตลูกปลาเรลด์ แต่การเพาะพันธุ์ การพักไข่ และการอนุบาล ในกระบวนการทดลองเพาะพันธุ์ปลาเรลด์ที่ใช้ปลาเรลด์ต่อปลาเรล เมีย 1:1 และ 1:2 พบว่าในกระบวนการทดลองเพาะพันธุ์ที่ปรับอัตราส่วน 1:1 มีต้นทุนการผลิตลูกปลาเรลด์ต่ำสุดคือต้นทุน 0.07 บาท/ตัว มีกำไรสุทธิ 0.13 บาท/ตัว รังท่าฯให้มรายได้ตั้งหนึ่งตัว รายได้สุทธิ และกำไรสุทธิ (27,913.60 19,770.08 และ 18,730.28 บาท) มากกว่าในการทดลองที่ใช้ปลาเรลด์ต่อปลาเรล เมีย 1:2 ซึ่งมีต้นทุนการผลิตลูกปลาเรลด์สูงถึง 0.09 บาท/ตัว มีกำไรสุทธิ 0.11 บาท/ตัว ส่งผลให้มรายได้ตั้งหนึ่งตัว รายได้สุทธิ และกำไรสุทธิ (20,473.60 12,382.79 และ 11,342.99 บาท) ด้วยเหตุผลที่ต้องจ่ายเพิ่มเพื่อการทดลองที่ใช้ปลาเรลด์ต่อปลาเรล เมีย 1:1 ได้ผลผลิตลูกปลาเรลด์มากกว่ารังท่าฯให้มีต้นทุนอาหารต่อตัวมากกว่า ลูกปลาเรลด์สูงกว่า

สรุปผลการทดลอง

อัตราส่วนเพลด์ : เพลด์ที่เหมาะสมในการเพาะพันธุ์ปลาเรลด์ในปัจจุบันนี้ ควรจะเป็น 1:1 ทั้งนี้เพื่อระบายความชื้นในตัวเพลด์ต่อตัวเพลด์ 1:1 หากผลผลิตจากขนาดรังใหญ่ จำนวนลูกปลาเรลด์สูด และมีต้นทุนในการผลิตลูกปลาเรลด์ต่ำกว่าเพลด์เมีย 0.07 บาท รังท่าฯให้มีกำไรสุทธิต่อตัวสูงถึง 0.13 บาท

ข้อเสนอแนะ

ควรทำการศึกษาเบรริญน เทียบอัตราส่วนเพลด์ : เพลด์ ที่ใช้จำนวนเพลด์มากกว่าเพลด์เมียในปัจจุบันนี้ เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าข้อสังมิฐาน่าว่า อัตราส่วนเพลด์ที่เหมาะสมในการเพาะพันธุ์ปลาเรลด์ความมีอัตราส่วนเพลด์สูงกว่า เพลด์เมีย

เอกสารซึ่งอ้างถึง

กิตา ใจเย็น. 2508. ชนิดของปลาที่ เสี้ยงในภูมิภาคอินโดมาเนเซีย. วารสารการประมง 18(2):169-172.

ประวัตย์ ละออบุตร และจวราพร รัตนเสศ. 2533. การเพาะพันธุ์ปลาแม่น้ำ. น.52-57.
ใน รายงานประจำปี 2533 สถาบันประมงน้ำจืดชังหวัดตาก. กรมประมง, กรุงเทพ.

ไมคร์ ดวงสวัสดิ์ และชาญวราษฎร์ สมศรี. 2528. คุณสมบัติของน้ำและวิธีเคราะห์สำหรับการ วิจัยทางการประมง. ฝ่ายวิจัยส่งแผลด้อมสตอร์น้ำ สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ.
 กรมประมง, กรุงเทพ. 115 บ.

วัฒนา ถาวรนา และสุจิตรा เมืองสัน. 2536. การทดลองเพาะพันธุ์ปลาแม่น้ำ. น. 43-47
ใน รายงานประจำปี 2536 สถาบันประมงน้ำจืดชังหวัดพิจิตร. กรมประมง, กรุงเทพ.

วันเพ็ญ มีนาคม. 2535. ภาพปลาและสตอร์น้ำของไทย. สถาบันประมงน้ำจืดแห่งชาติ.
 กรมประมง, กรุงเทพ. 325 บ.

สมศักดิ์ เพียบพร้อม. 2530. หลักและวิธีการจัดการสูรภิจฟาร์ม. ไอ. เอส. พรับลั้ง เช้าส, กรุงเทพฯ. 240 บ.

ฤทธิ์รัตน์ พ นคร. 2535. การเพาะขยายพันธุ์ปลา. ภาควิชาเพาะ เสี้ยงสตอร์น้ำ, คณะประมง,
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. บ. 161-163.

Berra, T.M. 1981. An Atlas of Distribution of the Freshwater Fish Families of the World. University of Nebraska Press, Lincoln and London. 155 p.

Bond, C.E. 1979. Biology of Fishes. Saunders College Publishing, Philadelphia, 514 p.

Geisler, R., R. Keppler, S. Patanakamjorn, P. See-Narksoon, S. Pooltanakit, V. Ta-Ngam and A. Bittner. 1990. Approaches to the Productive Breeding of the South East Asian Labyrinth Fish *Osphronemus goramy*, Anabantidae Part. 1. Mating, nest-building, Productivity. In: Animal Research and Development. Volume 31. Edited in Conjunction with Numerous Members of German Universities and Research Institutes by the Institute for Scientific Co-operation. p. 7-21

Kay, R.D. 1986. Farm Management Planning Control and implementation. McGraw Hill Book Co., Singapore. 401 p.

Ling, Shao-Wen. 1977. Aquaculture in Southeast Asia: A Historical Overview. Edited by L. Mumaw. A Washington Sea Grant Publication University of Washington press, Seattle and London. 108 p.

Pillay, T.V.R. 1990. Aquaculture: Principles and Practices. Aquaculture Development and Coordination Programme. Food and Agriculture Organisation of United Nations, Rome, Italy. p. 412-415.

Ukkataewat, S. 1980. the taxonomic Characters and Biology of some
Important Freshwater Fish in: The third Inland Aquaculture training
Course June 11-July 30 , 1980. National Inland Fisheries Institute.
Freshwater Fisheries Division, Department of Fisheries. Techical
Paper No. 4/1980. p. 38-39.

ກາຄພນວກ

ตารางผนวกที่ 1 รีเคราะห์ว่าเรียนชื่อของนานาธิปัจจัยในปัจจุบันที่มีผลต่อการเข้าใจในแต่ละเรื่อง ในชุดการทดลองที่บ่งชี้อยู่ในตารางดังนี้

	SOV	Df	SS	MS	F
TREATMENT	5	57.50	11.50	3.11*	
ERROR	18	66.50	3.69		
TOTAL	23	124.00			

ตารางผนวกที่ 2 รีเคราะห์ว่าเรียนชื่อของนานาธิปัจจัยในปัจจุบันที่มีผลต่อการเข้าใจในแต่ละเรื่อง ในชุดการทดลองที่บ่งชี้อยู่ในตารางดังนี้

	SOV	Df	SS	MS	F
TREATMENT	5	20.83	4.16	2.86*	
ERROR	18	30.50	1.69		
TOTAL	23	51.33			